

Historia architektury I - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Historia architektury I
Kod przedmiotu	02.1-WI-ArchP-HAI-S21
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Michał Pszczółkowski, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z najważniejszymi zagadnieniami i problemami, związanymi z historią architektury powszechnej, w tym terminologią związaną z architekturą historyczną.

Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest uświadomienie studentowi społecznej roli architekta

Celem w zakresie umiejętności odróżniania stylów architektonicznych i określania ich cech, przybliżonego datowania budynku na podstawie cech formalnych oraz umiejętności wykorzystania form architektury historycznej jako inspiracji twórczej, nauczanie studenta pozyskiwania informacji z literatury oraz innych źródeł, a także analizowania, rozpoznawania interpretowania i wartościowania zabytków architektury, jak również formułowanie wniosków.

Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest przygotowanie studenta do samodzielnej oraz zespołowej pracy studialnej i projektowej w szczególności związanej z rewitalizacją oraz wyrobienie świadomości społecznej roli architekta oraz kompetencji do popularyzacji zagadnień architektonicznych w społeczeństwie. Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest uświadomienie studentowi społecznej roli architekta

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Historia architektury prehistorycznej i starożytnej.

Pojęcie architektury, różnice pomiędzy architekturą i budownictwem. Zagadnienie stylu w architekturze. Przestrzeń, kompozycja, materiał i ich znaczenie w architekturze i budownictwie. Najwcześniejsze formy architektoniczne w okresie prehistorycznym: menhir, dolmen, kromlech (Stonehenge – forma, funkcja), grobowiec korytarzowy. Architektura prehistoryczna na ziemiach polskich – źródła najwcześniejszych form architektonicznych na ziemiach polskich: prehistoryczna osada (Biskupin), gród, architektoniczne formy kultowe (chram, kromlech, kurhan). Architektura starożytna: ramy czasowe, główne zjawiska cywilizacyjne. Egipt: piramidy, mastaby, kanon świątyni egipskiej – typy i rodzaje świątyń. Mezopotamia: ziggurat, architektura miejska (Babilon); zastosowanie cegły, początki konstrukcji sklepień (sklepienie pozorne). Starożytna Grecja: kultury helladzkie (minojska i mykeńska). Periodyzacja architektury greckiej. Porządki architektoniczne. Kompozycja i struktura konstrukcyjna w architekturze starożytnej Grecji, rola matematyki i geometrii; złota proporcja. Układ funkcjonalny świątyni greckiej i typy przestrzenne. Architektura świecka – stoa, teatr, buleuterion; rozwiązanie funkcjonalne domu greckiego. Starożytny Rzym; tradycja etruska, nowe zjawiska w budownictwie (bitumen, łęk konstrukcyjny, sklepienie) i architekturze (nowe porządki architektoniczne, porządek spiętrzony, kolumna jako forma dekoracyjna). Architektura użyteczności publicznej – teatr rzymski, amfiteatr, bazylika, termy, obiekty inżynierskie. Domus romana – układ przestrzenno-funkcjonalny, rodzaje pomieszczeń; insula. Zmierzch starożytności.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład informacyjny, pokaz, prezentacje audio-wizualne.

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	------------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbolo efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: - teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego; - historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;	• B.W1 • B.W2	• aktywność w trakcie zajęć • kolokwium • odpowiedź ustna	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT POTRAFI: - integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich; - dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;	• B.U1 • B.U2	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;	• B.S1	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Student zdobywa zaliczenie na podstawie obecności na wykładach oraz zdanego kolokwium.

Student oceniany jest za całokształt pracy, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność.

Literatura podstawowa

1. Benevolo L., Miasto w dziejach Europy, red. J. Le Goff, Warszawa 1995;
2. Bogucka M., Samsonowicz H., Dzieje miast i mieszczaństwa w Polsce przedrozbiorowej, Wrocław 1986;
3. Grimal P., Miasta rzymskie, Warszawa 1970;
4. Gutkind E.A., International History of City Development, t. I-VII, New York 1964 – 1972;
5. Kalinowski W., Zarys historii budowy miast w Polsce do połowy XIX wieku. Toruń 1966;
6. Książek M., Zarys budowy miast średniowiecznych w Polsce do końca XV wieku, Kraków 1996;
7. Mumford L., The City in History. Its Origins, Its Transformations, and Its Prospects. Harmondsworth 1975;
8. Ostrowski W., Wprowadzenie do historii budowy miast - ludzie i środowisko, Warszawa 1996;
9. Parnicki - Pudelko S., Architektura starożytnej Grecji. Warszawa 1975;
10. Tołwiński T., Urbanistyka, t. 1: Budowa miast w przeszłości, Warszawa 1947;
11. Wróbel T., Zarys historii budowy miast, Wrocław 1971;
12. Zarębska T. , Teoria urbanistyki włoskiej XV i XVI wieku. Warszawa 1971;

Literatura uzupełniająca

1. Bernhard M.L., Sztuka archaiczna, Warszawa 1989;
2. Bernhard M.L., Sztuka grecka IV wieku p.n.e., Warszawa 1974;
3. Bernhard M.L., Sztuka grecka V wieku p.n.e. Warszawa 1975;
4. Bernhard M.L., Sztuka hellenistyczna. Warszawa 1980;
5. Bogdanowski J., Architektura obronna w krajobrazie Polski. Od Biskupina do Westerplatte. Warszawa 1996;
6. Münch H., Początki średniowiecznego układu miejskiego w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem Śląska. „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”, t. V, 1960, Z. 3;
7. Pudelko J., Działka lokacyjna w strukturze przestrzennej średniowiecznych miast śląskich XIII wieku. Kwartalnik Architektury i Urbanistyki, t. 9, 1964, z. 2, s. 115-137;
8. Pudelko J., Rynki w planach miast Śląska. „Kwartalnik, Architektury i Urbanistyki”, t. 4, 1959, Z. 3-4, s. 235-263;
9. Ulatowski K., Architektura starożytnej Grecji. Warszawa -, PWN, Poznań 1962;
10. Wąsowicz A., Zagospodarowanie przestrzenne antycznych miast greckich, Wrocław 1982;

Uwagi

Sala wykładowa i seminaryjna z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w sprzęt audio-wizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz.

